



۵۴

روایت یک سنت ۱۵۰ ساله که توسط مرحوم محمد علیزاده از روستاهای رفسنجان به محله نوده رسیده است

عَمّی برای یکی شدن



عکس: فهیمه فرخی / شهرآرا

با حمایت پایگاه بسیج خواهران مسجد سناباد خانه های بسیاری برای عزاداری محرم و صفر داوطلب شدند

روشنایی چراغ روضه در کوچه های سناباد



با وجود عریض بودن پیاده‌روهای خیابان سنایی عابران سهم اندکی از آن دارند
خودروها اشغالگران پیاده‌رو!

پس از سال‌ها انتظار برای ساخت کتابخانه سفیر کتاب به محله مشهدقلی آمد
قرار هفتگی کودکان با کتاب



با وجود عریض بودن پیاده‌روهای خیابان سنایی
عابران سهم اندکی از آن دارند

خودروها اشغالگران پیاده‌رو!

زهرازمیریان مقدم ادامه می‌دهد: پیاده‌روهای مایه‌ن تراز خیابان است. کسبه هم به دلیل هزینه زیاد البت حاضر نیستند از صبح تا شب، کنار خیابان پارک کنند. در واقع برخی از آن‌ها خودشان را مالک پیاده‌رو می‌دانند. گاهی در اعتراض برخی از ساکنان برای پارک نکردن، گفت‌وگوهای لفظی هم پیش می‌آید.

این ساکن محله می‌افزاید: ما به آن‌ها به خاطر نبود پارکینگ در این اطراف حق می‌دهیم، اما مشکل پارکینگ خودروها ایشان را باید رفع کنند.

در کنار این موضوع، وضعیت نامناسب پیاده‌رو نیز مورد انتقاد یکی دیگر از ساکنان محله قرار گرفت. به گفته محمد یوسفی، ناهمواری و خرابی بخش‌هایی از پیاده‌رو باعث مشکلاتی مانند زمین خوردن رهگذران می‌شود. اگر بهسازی پیاده‌رو به صورت کامل اجرا شود، علاوه بر هموار شدن مسیر برای رهگذران، بایستن پل‌های غیرمجاز و نصب بولاردها پارک خودروها هم ممکن نخواهد بود.

● در انتظار بودجه و قرارداد

مسئول امور حمل و نقل و ترافیک شهرداری منطقه یک، با تأیید وجود این مشکل می‌گوید: در بازیدی که از این محدوده داشتیم، موضوع نصب بولاردها برای جلوگیری از ورود خودروها به پیاده‌رو مطرح شده و قرارداد در قالب قراردادهای جدید این موضوع پیگیری شود.

به گفته حامد رحمانی، اجرای این طرح در خیابان سنایی در نیمه دوم سال برنامه‌ریزی شده است، اما انجام آن در همه معابر محله صاحب‌الزمان (عج) به صورت هم‌زمان امکان‌پذیر نیست و به تأمین بودجه بستگی دارد.

او یادآور می‌شود: در منطقه یک، خیابان‌های بسیاری مانند سنایی، شهید صادقی، ارشاد، صاحب‌الزمان (عج) نیازمند سامان‌دهی توقف خودروها هستند که پس از تأمین بودجه پروژه‌ها اجرا خواهد شد.

● عبور سخت از میان خودروها

خیابان سنایی یکی از مکان‌های اصلی فروش سیم و لوازم الکترونیکی است. خیلی‌ها برای تهیه لوازم به این معبر می‌آیند و به دلیل رفت و آمد زیاد و نبود فضای برای پارک خودرو، پیاده‌روها به پارکینگ ماشین تبدیل شده است. عضو شورای اجتماعی محله صاحب‌الزمان (عج) با اشاره به این موضوع می‌گوید: مهم‌ترین چالش ما پارک خودروها، محدودیت شدید برای گذر از لایه ماشین‌هاست.

محمد رضانداف ادامه می‌دهد: اغلب مردم فکر می‌کنند پیاده‌رو عریض است و مشکلی پیش نمی‌آید، اما پارک مورب خودروها در کنار یکدیگر سبب می‌شود سالمندان، افراد دارای معلولیت و خانواده‌هایی که کالسکه به همراه دارند، برای عبور با مشکل جدی مواجه شوند و به ناچار به داخل خیابان کم‌عرض بروند که بسیار خطرناک است.

او که خودش از ساکنان همین محدوده است، توضیح می‌دهد: بارها این موضوع در مصوبات شورای اجتماعی محله صاحب‌الزمان (عج) مطرح و پیگیری شد، اما اجرایی نشد. ساکنان از شهرداری درخواست دارند با نصب موانع مناسب فیزیکی، از ورود خودروها به پیاده‌رو جلوگیری کند.

● نبود پارکینگ و دردسر برای همسایه‌ها

نماینده بانوان شورای اجتماعی محله صاحب‌الزمان (عج) می‌گوید: خیلی وقت‌ها مجبور می‌شویم برای عبور از پیاده‌رو به داخل خیابان برویم؛ چون ماشین‌ها مسیر را بسته‌اند. این مشکل در طول خیابان‌های صاحب‌الزمان (عج) و سنایی دیده می‌شود، به ویژه جلومدارسی که در خیابان‌های اصلی هستند. هنگام تعطیلی دانش‌آموزان، با وجود سرویس‌های مدارس، وضعیت بدتری ایجاد می‌شود.



هم قدم



حمیده صفائی | پیاده‌رو یعنی مکانی امن برای عابران پیاده تا بتوانند به راحتی در آن تردد کنند، اما در برخی خیابان‌های محله صاحب‌الزمان (عج) با وجود عرض زیاد پیاده‌رو، این شرایط برای رهگذران مهیا نیست و این فضاها بیشتر به محل پارک خودرو و تبدیل شده است.

به گفته ساکنان و کسبه محلی، این موضوع رفت و آمد روزمره شهروندان را با دشواری همراه کرده است و در برخی موارد حتی عابران پیاده مجبورند از داخل خیابان عبور کنند.

یکی از شهروندان ضمن تماس با سامانه ۱۳۷ این موضوع را مطرح و از پارک خودروها در پیاده‌روهای خیابان سنایی گلایه کرد و خواستار پیگیری ما شد.



شهر خبر



گلایه «کلاه‌دوز» از چالش‌های محله

اعضای شورای اجتماعی محله کلاه‌دوز در دیداری با شهردار منطقه یک، ضمن طرح مطالبات مردمی، از اجرانشدن برخی مصوبات و بروز چالش‌هایی در محله گلایه کردند. نمایندگان شورا با اشاره به مسائل ایمنی، به وجود درختان توت‌تزیینی در آیلندمیانی بولوار مجدداشاره کردند که به دلیل مانع شدن دیدرانندگان، موجب افزایش تصادفات شده است. علاوه بر این، درخواست نصب سرعت‌گیر در معابر پرتردد و رسیدگی به انبارهای لوله و مغازه‌ها در کوچه‌های فرعی که منجر به بروز ترافیک و دشواری در تردد شهروندان شده است، از دیگر مسائل این گفت‌وگو بود.

شهردار منطقه یک در پاسخ به این مطالبات، ضمن اعلام آمادگی برای بررسی موضوعات در جلسات آینده و با حضور مسئولان مربوطه، روند پیگیری‌های انجام‌شده را توضیح داد.

حلقه کتاب خوانی بانوان مسجد قائم (عج)

در حرکتی خودجوش و فرهنگی، جمعی از بانوان مسجد قائم (عج) با هدف ترویج فرهنگ مطالعه و تقویت پیوندهای اجتماعی، محفل هفتگی کتاب‌خوانی در مسجد راه‌انداخته‌اند. در این نشست‌های صمیمی، هر سه شنبه، افرادی دقیق به معرفی یک کتاب می‌پردازند. حاضران در جلسه، بخشی از یک کتاب تعیین شده را که در خانه مطالعه کرده‌اند، در مسجد، به صورت کوتاه‌بادی‌گران به اشتراک می‌گذارند. این جلسات محدود به خواندن صفحات کتاب نیست؛ بلکه فضایی برای گفت‌وگو، تبادل تجربیات و نگاه‌های متفاوت به موضوعات گوناگون است.

به همت شورای اجتماعی محله سعدآباد

کتاب تاریخ محله گردآوری می‌شود

حفظ هویت برای آیندگان

صفائی‌انخستین جلسه تدوین کتاب تاریخ محله سعدآباد به همت شورای اجتماعی این محله برگزار شد.

در این نشست، جمعی از معتمدان، ریش‌سفیدان، ساکنان قدیمی و فعالان فرهنگی محله حضور داشتند که با گفتن خاطرات، روایت‌ها و اطلاعات ارزشمند خود، روند گردآوری و ثبت تاریخ شفاهی محله را آغاز کردند. در این جلسه، حاضران درباره موضوعاتی همچون هویت فرهنگی محله، تحولات اجتماعی، اماکن شاخص و خاطراتشان صحبت کردند. هدف از تدوین این کتاب، حفظ و ثبت هویت تاریخی و فرهنگی محله سعدآباد، مستندسازی روایت‌های مردمی و انتقال پیشینه و خاطرات ارزشمند این محله برای نسل‌های آینده است.



پاسخ‌گوی این همه کودک نیست. اگر میدان دیگر بوستان به فضای بازی اختصاص پیدا کند، بخشی از این مشکل برطرف خواهد شد. سرویس بهداشتی بافاصله کمی از فضای بازی کودکان در میانه بوستان قرار گرفته. اما به گفته برخی شهروندان، قدیمی است و وضعیت نظافت آن رضایت بخش نیست.

● شب‌های کم نور بوستان

در انتهای بوستان، نزدیک معبر شهیدان سلامی ۷ میدانی قرار دارد که درختی در میانه آن دیده می‌شود. بخشی از این فضا سنگ فرش شده. اما قسمت دیگر همچنان خاکی باقی مانده است. هادی صبوری که هر روز روی نیمکت‌های روبه روی این میدان می‌نشیند، می‌گوید: نصب آب‌نمای کاشت گل و چمن یا حتی ایجاد فضای بازی دیگری برای کودکان می‌تواند جلوه این میدان را تغییر دهد و حال و هوای بوستان را برای خانواده‌ها دل‌نشین‌تر کند. با تازگی شدن هوا، یکی دیگر از مشکلات عمده بوستان خودش را نشان می‌دهد. رسول علیزاده که همراه خانواده برای صرف شام به بوستان آمده است، می‌گوید: بسیاری از چراغ‌های بوستان خاموش هستند یا نور بسیار کمی دارند. گاهی مجبور می‌شویم با چراغ‌قوه یا نور تلفن همراه مسیر را پیدا کنیم. این وضعیت هم احتمال زمین خوردن را بیشتر می‌کند و هم باعث نگرانی خانواده‌ها از بروز آسیب‌های اجتماعی برای جوانان می‌شود.

● وعده بازسازی بوستان در سال آینده

رئیس اداره فضای سبز، با اشاره به مطالبات شهروندان می‌گوید: بوستان راش از بوستان‌های قدیمی منطقه است و حدود ۲۵ تا ۳۰ سال از عمر آن می‌گذرد. سنگ‌فرش‌های بوستان با مصالح رایج آن زمان ساخته و اجرا شده‌اند. اگرچه تعویض کامل آن‌ها در حال حاضر امکان‌پذیر نیست، بازسازی و بازپیرایی بوستان در دستور کار قرار دارد و اصلاح معابر آن برای سال آینده پیش‌بینی شده است. اشک غروی درباره سرویس بهداشتی توضیح می‌دهد: این فضایی قدیمی است و تاکنون درهای آن تعویض، بخشی از کاشی و سرامیک‌ها ترمیم و شیرآلات به روزرسانی شده است. نیروهای خدماتی نیز دائم آنجا حضور دارند و آن را نظافت می‌کنند. او با اشاره به کمبود منابع آبی، از تغییر الگوی کاشت در برخی بخش‌های بوستان خبر می‌دهد و می‌گوید: حذف پوشش چمنی در بوستان‌های محلی اجتناب‌ناپذیر است و به همین دلیل، توسعه فضای سبز چمنی در دستور کار قرار ندارد. به گفته رئیس اداره فضای سبز، سامان دهی میدان مرکزی و ارتقای روشنایی بوستان پس از تأمین اعتبار، در برنامه سال آینده قرار دارد.



● سنگ‌فرش‌های حادثه‌ساز

فاطمه مجرایبی، یکی از فعالان فرهنگی محله ایثارگران، درباره دیدار بوستان همراه ماست. همان طوره که سنگ‌فرش‌ها را نشان می‌دهد، می‌گوید: طی سال‌های گذشته، بخشی از سنگ‌فرش‌ها کنده شده و فرورفتگی‌های متعددی ایجاد شده است. همین ناهمواری‌ها بارها باعث زمین خوردن کودکان و سالمندان شده و لازم است هر چه زودتر بهسازی شوند. هنوز صحبت او تمام نشده که چند نفر دور خانمی جمع می‌شوند. در پیچه آب کمی بالاتر از سطح سنگ‌فرش قرار گرفته و همین اختلاف ارتفاع باعث شده است او تعادلش را از دست بدهد و زمین بخورد. برخورد صورتش با سنگ‌ها، بینی‌اش را خونی کرده است. معصومه حسن‌زاده که برای کمک به او دستمال آورده است، می‌گوید: این اتفاق اولین بار نیست که رخ می‌دهد. ناهمواری بودن مسیر اطراف بوستان بارها برای مردم دردسر درست کرده است. چند قدم آن سوتر، صدای خنده کودکان از فضای بازی به گوش می‌رسد. اما اطراف وسایل بازی به جای چمن، خاک دیده می‌شود. مریم شهیدی که همراه فرزندانش در بوستان حضور دارد، می‌گوید: بچه‌ها موقع بازی بارها زمین می‌خورند و لباس‌هایشان خاکی می‌شود. علاوه بر این، تعداد وسایل بازی بسیار کم است و یک تاب و یک سرسره

اهالی محله ایثارگران از ناهمواری و تاریکی بوستان راش و زمین خوردن کودکان و سالمندان گلایه دارند

تفرجگاه یا محل حادثه!



هم قدم



صدرا سنگ‌فرش‌های ناهموار و حادثه‌ساز، روشنایی ناکافی، فضای بازی کوچک، سرویس بهداشتی فرسوده، مهم‌ترین گلایه‌های شهروندان محله ایثارگران درباره بوستان محلی «راش» است: بوستانی که هر روز میزبان خانواده‌ها، کودکان و سالمندان بسیاری است. اما به گفته اهالی، فرسودگی امکانات آن استفاده‌ایم و راحت از این فضای عمومی را با مشکل روبه‌رو کرده است.

این فضای سبز از حاشیه بولوار شهیدان سلامی ۳ آغاز می‌شود و تا ۷ امتداد دارد. هر چند وسعت زیادی ندارد، یکی از پررفت‌وآمدترین فضاهای عمومی این محله به شمار می‌رود. در این گزارش، اهالی از مشکلاتی می‌گویند که به باورشان، رفع آن‌ها و اندکی رسیدگی می‌تواند این بوستان محلی را به فضایی امن‌تر و دل‌نشین‌تر تبدیل کند.

رسیدگی به ساخت و ساز غیرمجاز، بیشترین درخواست شهروندان



حوزه فنی و عمران

در مجموع ۵ تماس در حوزه فنی و عمران به ثبت رسید که شامل درخواست ترمیم آسفالت هدایت ۲۷ و خیابان آیت... آیت... ۹۶، روکش آسفالت معبر آیت... آیت... ۷، ترمیم تابلو نیکنام ۱۳ و انجام لایه دوم آسفالت خیابان‌های شقای ۱ تا ۵ بود.



حوزه شهرسازی و نظارت بر ساخت‌وسازها

در این حوزه ۵ تماس مردمی به ثبت رسید. موضوعات مطرح‌شده شامل رسیدگی به ساخت‌وساز غیرمجاز در خیابان‌های جانباز ۷، توس ۴۱، ابوطالب ۱۹ و همچنین تخلفات ساختمانی در رؤف ۸ بود. یکی از شهروندان با اشاره به ملک گودبرداری‌شده در خیابان تلاش ۲۹ اعلام کرد که به دلیل توقف عملیات ساخت‌وساز، این گودبرداری موجب آسیب به املاک مسکونی مجاور شده و بخشی از پیاده‌رو را نیز تصرف کرده است.



حوزه فضای سبز

در این حوزه ۳ تماس مردمی به ثبت رسید. درخواست‌ها شامل هرس شمشادها در بوستان آلاله‌ها واقع در خیابان شهید فرامرزی عباسی ۵۱ و آبیاری درختان حاشیه خیابان شفا، حدفاصل شقای ۱ تا ۵ بود. همچنین یکی از شهروندان درخواست تذکر به بانوان برای رعایت حجاب در بوستان حجاب را داشت.



حوزه خدمات شهری

۲ تماس این حوزه مربوط به نظافت بوستان رسالت و سد معبر پیاده‌رو این بوستان بود.

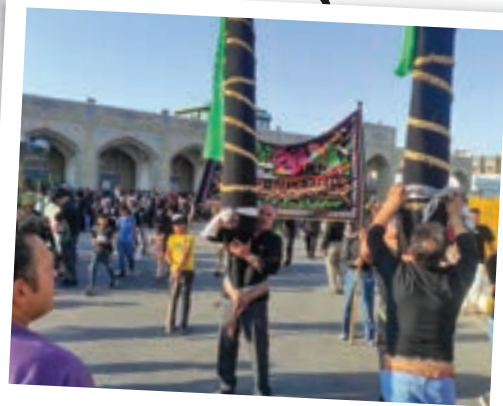


۱۳۷



شهرآرامحله پیگیری می‌کند

شهرآرامحله در هفته‌های آینده، مشکل آسفالت معبر آیت... آیت... را پیگیری خواهد کرد.



روایت یک سنت ۱۵۰ ساله که توسط مرحوم محمد علیزاده از روستاهای رفسنجان به محله نوده رسیده است

عَلَمی برای یکی شدن



قطع نمی شود. علم را که برپا می کنند، فریاد «یا حسین (ع)» حیاط مسجد امام حسین (ع) محدود می شود و محله نوده را پر می کند و حالا همگی آماده عزاداری ایام محرم و صفر هستند.

اینجا در هیئت شجاعت الحسینی، علم فقط یک چوب و چند پارچه نیست؛ امانتی است که بیش از یک قرن میان چند نسل از خانواده احمد علیزاده و عزاداران هیئت شجاعت الحسینی دست به دست شده است.

او پارچه ها را گره می زند و با هر گره، حاضران صلوات می فرستند. بعد دو پارچه ابریشمی سبز روی آن ها محکم می بندند تا هنگام بلند شدن علم، تکان خوردن پارچه ها تعادلش را به هم نزنند. در پایان هم پارچه بزرگ سبزرنگی که میان هیئت ها به «دامن علم» معروف است، دور تادور پارچه ها و علم پیچیده می شود. سپس نوبت به طوقه می رسد؛ همان قطعه فلزی که نشانی از دست علم دار کربلا، حضرت ابوالفضل (ع) بر بالای علم است. در همه این مدت، ذکر صلوات لحظه ای

میتراصدرا چوب بلند و مخروطی شکل را که دور تادورش اشعار عاشورایی نوشته شده است، آرام روی زمین می خوابانند. چند نفر دورش حلقه زده اند و نگاهشان به دستان مردی است که سال هاست این آیین را انجام می دهد. احمد علیزاده، پیرغلام امام حسین (ع)، چارقد های ابریشمی یزدی را یکی یکی از بقچه بیرون می آورد و بالای حلقه علم قدیمی هیئت گره می زند. می گوید سال هاست علم را همان طور می بندد که پدر مرحومش انجام می داده است.

درخت گردو ساخته شده است و استادکاران نیشابوری آن را تراش داده اند. داخلش توخالی است اما یک ستون مرکزی استحکامش را حفظ می کند.

احمد آقا خودش پارچه های ابریشمی را از یزد تهیه می کند. حدود سی تا چهل چارقد دور علم بسته می شود و همه باید با نظم و دقت کنار هم قرار بگیرند. او می گوید: اگر گره ها درست بسته نشود، هنگام حرکت علم تعادلش به هم می ریزد.

۲۷ سال پیش، حاج محمد علیزاده در روز عاشورا چشم از جهان فرو بست؛ روزی که سال ها برای برگزاری مراسم تلاش کرده بود. احمد آقا این اتفاق را نشانه لطف امام حسین (ع) می داند و می گوید: پدر تمام عمرش را وقف عزاداری ابا عبدالمطلب (ع) کرده بود و سرانجام نیز در همان روز به دیدار معبود رفت. از همان سال، مسئولیت علم بندان بر دوش من است. حالا هر سال شب اول محرم، قدیمی های هیئت را دعوت می کنم تا کنار هم علم را ببندیم؛ درست همان گونه که پدرم انجام می داد. قدیم در بلندگوی مسجد اعلام می شد ولی حالا پیامک و تماس تلفنی، جای آن را گرفته است.

وقتی کار بستن علم به پایان می رسد، نوبت بلند کردن آن است؛ لحظه ای که سکوت صحن مسجد، جای خود را به صلوات و «یا ابوالفضل (ع)» می دهد. احمد آقا می گوید: حمل این علم، کار هر کسی نیست. هم زور بازو می خواهد، هم دل قرص و هم ارادتی که صاحب علم نصیب آدم کند.

راهی که تا مزار ادامه دارد

مراسم صبح عاشورا، هنوز به همان رسم مرحوم محمد علیزاده جریان دارد. علم از مسجد امام حسین (ع) بیرون می آید. دسته عزاداری حرکت می کند، هیئت های دیگر از مساجد محله به آن می پیوندند و همه راهی مزار می شوند؛ جایی که عزاداری به اوج خود می رسد. احمد آقا می گوید: علم داران اول علم را سر مزار شهدا می برند و بعد هم بر سر مزار پدر می روند و ادای احترامی هم به او می کنند. بعد از پایان مراسم، هر هیئت به مسجد خودش برمی گردد و سفره غذای نذری پهن می شود. مادر مسجد مان به رسم پدر امانت آبگوشت می دهیم و بیشتر از ۸ هزار نفر را پذیرایی می کنیم.

محرم و صفر که تمام می شود، احمد آقا چارقد های ابریشمی را با همان دقتی که بسته است، بازمی کند. با کمک جوان ترها علم دوباره کنار ستون های مسجد قرار می گیرد و تا محرم سال بعد چشم انتظار می ماند.



میراثی که از رفسنجان به توس رسید

احمد آقا روایت را از بیش از ۱۵۰ سال قبل آغاز می کند؛ زمانی که خانواده شان از روستای نوق رفسنجان به حوالی توس مهاجرت کردند. آن روزها کشور درگیر قحطی و بیماری بود. بسیاری برای زیارت راهی مشهد می شدند و بعضی نیز همان جایی ماندند. پدرش یعنی مرحوم حاج محمد علیزاده نیز از همان مهاجرانی بود که آمدند و در روستای مهدی آباد ساکن شدند. مرحوم حاج محمد از همان زمان تالحواله ای که در قید حیات بود و حتی الان، در نظرا هالی اینجا بزرگ هیئت و ستون مراسم عزاداری بوده است.

البته احمد آقا که دارد این ها را تعریف می کند، خودش پیرغلام امام حسین (ع) و متولد سال ۱۳۲۷ است. او می گوید: پدرم با خودش «رسم علم بندان» روستایش را که از پدرش آموخته بود، به اینجا آورد و همگی از آن استقبال کردند.

«جوش زنی» عزاداری در حلقه ارادت

بزرگ ترها توضیح می دهند که این آیین چطور است. رسمشان بر این است که چند شب مانده به آغاز محرم، مسجد با کمک بزرگ ترهای هیئت سیاه پوش می شود. شب اول محرم، علم بند، علم را با کمک سایر بزرگ ترها از جایگاهش بیرون می آورد و جوان ترها دورش جمع می شوند. بعد از بستن چارقد ها، طوقه را تمیز می کند، بر بالای علم می بندد و در آخر، دامن سبزرنگ را دور پارچه ها می پیچد. وقتی علم آماده شد، چند نفر آن را بلند می کنند و عزاداران دورش می ایستند و با نظمی خاص در حلقه ای که به آن «جوش زنی» می گویند، سینه می زنند.

در جوش زنی، عزاداران شانه به شانه کنار هم می ایستند. یک دست روی کمر نفر کناری و دست دیگر بر سینه. با هر نوحه، حلقه آرام می چرخد و دست ها هماهنگ بر سینه فرود می آید. احمد آقا می گوید: پدرم اجازه نمی داد حتی یک شب از محرم و صفر سینه زنی تعطیل شود. شب اول محرم، شب های دهه اول، روز عاشورا و دهه پایانی صفر، همه با همین آیین «جوش زنی» عزاداری می کردند.

امانتی که از پدر به پسر رسید

در حیاط مسجد دو علم دیده می شود. علم قدیمی که سال ها بار مراسم را بر دوش کشیده، دیگر فرسوده شده است و برای حفظ آن، کمتر از جای خود تکانش می دهند. کنار آن، علم جدید قرار دارد که دو سال پیش از نیشابور خریداری شده است. احمد آقا می گوید: چوب علم از



خاطرات

پیرغلامان و علم داران قدیمی و جدیدتر هیئت، مرحوم محمد علیزاده را به یاد دارند و از حضورش درس های بسیاری آموخته اند. از گذشت و نظم گرفته تاپای کار بودن در مراسم عزاداری اباعبدا...^(۱) آن هاقدردان زحمات پسرش احمد آقائیز هستند و کنار هم هیئت و مراسم سینه زنی رازنده نگه می دارند.

و همراه اهالی و هیئت های مهدی آباد سر مزار تقسیم و او را به خاک سپردیم.

مانوس کردن کودکان با امام حسین (ع)

علی قویدل یکی دیگر از جوان های قدیم است که از شانزده سالگی علم دار شد. او می گوید: از نوجوانی همراه پدرم به مسجد می آمدم و در هیئت سینه می زدم. یاد م است وقتی حاج محمد وارد مسجد می شد. اول سراغ بچه ها را می گرفت. آن ها را ته مسجد جمع می کرد، شامشان را می داد و حواسش بود چیزی کم نداشته باشند. برایش مهم بود که بچه ها از همان کودکی با هیئت و امام حسین (ع) مانوس شوند. شب اول محرم، خودش کنار علم می ایستاد و همراه دیگر بزرگان، چارقه ها را می بست. بعد هم که سینه زنی شروع می شد، یک لحظه آرام و قرار نداشت. در مراسم جوش زنی همیشه جلوتر از همه می ایستاد. حواسش به قدم ها، نظم حلقه و حتی نوحه خوانی بود. نمی گذاشت کوچک ترین بی نظمی در عزاداری پیش بیاید.

علم دار شدن لیاقت می خواهد

محمد سعادی، علم دار پنجاه ساله، سینه زنی را از پدر بزرگش یاد گرفته و از پانزده سالگی علم دار شده است. تشویق های علی آقا قدیمی، کمکش کرده است تا همین امروز علم دار بماند. او زور بازو را تنها لازمه علم داری نمی داند و می گوید: علم مثل کود زورخانه است؛ هر کسی نمی تواند واردش شود. هر وقت می خواهم زیر علم بروم، اول حضرت ابوالفضل (ع) را صد می کنم. اگر ایشان کمک نکنند، حتی یک قدم هم نمی توان برداشتم. این ها را از حاج محمد علیزاده یاد گرفته ام که نام آن حضرت همیشه سر زبانش بود. حاج آقا سهر هیئت بود. اما هیچ وقت خودش را از مردم جدا نمی دانست. شوخ طبع بود، با بچه ها می خندید، احوال همه را می پرسید، اما اگر کسی بی نظمی می کرد، همان جا تذکر می داد.

ادامه راه بزرگ ترها

حسین صانعی جوان ترین علم داری است که پای صحبتش می نشینیم. او کشتی گیر است و از شانزده سالگی زیر علم رفته است. می گوید: مرحوم محمد آقا را ندیدم ولی مرام پهلوانی را از پسرش احمد آقا و دیگر پیرغلامان هیئت یاد گرفتم. امیدوارم بتوانم در آینده مثل آن ها به عزاداران امام حسین (ع) خدمت کنم و علم دار اینجا بمانم. حاج احمد علیزاده حالا جای پدرش را گرفته و با اینکه بزرگ تر همه ماست و سال هاست علم را می بندد. قبل از شروع مراسم از همه رخصت می گیرد. از پیرغلام ها، علم دارها و حتی جوان ترها. این کارش به ما یاد داده است که هر چه بزرگ تر باشی، باید متواضع تر شوی.

اسراف رادر عزاداری نمی پسندید

عباسعلی محمدزاده که حالیش از هشتادسال سن دارد و خودش جزو پیرغلامان هیئت است، خاطراتش را از سفره های نذری آغاز می کند و می گوید: حاج محمد اجازه نمی داد غذا هدر برود. می گفت این غذا نذری امام حسین (ع) است و اسراف ندارد. او از سال هایی یاد می کند که همراه حاج محمد علیزاده، حاج اکبر رضایی و دیگر بزرگان هیئت، شب های جمعه به حرم مطهر می رفتند و از آنجا هم راهی منزل آیت... شیرازی می شدند تا سینه بزنند و عزاداری کنند. او می گوید: این رسم هر هفته هیئت در اوایل دهه ۶۰ بود. حتی شب های زمستان که برف، کوجه و خیابان را می بست. باز حاج محمد علیزاده، خودش از مینی بوس پیاده می شد و راه را باز می کرد تا عزاداری و سینه زنی متوقف نشود.

نظم هیئت را حفظ می کرد

سهراب سلیمی بیش از هشتادسال دارد و خانه اش رو به روی مسجد است. پدرش از سر هیئت های قدیمی بوده و او هم از کودکی سینه زنی رادر همین مسجد یاد گرفته و خودش حالا سر هیئت است. کلاه سفیدش را روی سر جابه جامی کند و با صدایی رسا این طور از قدیم تعریف می کند و می گوید: از وقتی یاد م می آید، این علم در مسجد بوده است. حاج محمد بزرگ تر همه ما بود. هر چه می گفت، همه گوش می کردند. اجازه نمی داد کوچک ترین بی نظمی در مراسم پیش بیاید. به گفته او، سینه زنی هم آداب خودش را داشت: تک زدن، جفت زدن، ثلاث زدن و خمس زدن، هر کدام قواعد مشخصی داشته است. آقا سهراب می گوید: حاج محمد مراقب بود همه درست اجرا کنند. اگر کسی اشتباه داشت، سینه زنی را یادش می داد.

تاپیکرش نرسید، علم را بر نداشتیم

علی قدیمی، یکی از علم داران قدیمی این هیئت و محله ۶۲ سال پیش اینجا به دنیا آمده است. هنوز لحظه ای را که برای نخستین بار زیر علم رفت، فراموش نکرده است. او سال ۱۳۶۲، روز عاشورا، داوطلب شد علم را روی دوش بگیرد. می گوید: اینجا کسی را مجبور نمی کنند زیر علم برود؛ هر کس بادلش انتخاب می کند تا با بلند کردن آن، جزو دلدادگان حضرت ابوالفضل (ع) باشد. او مرحوم محمد علیزاده، عمومی مادرش را به خوبی به یاد دارد و می گوید: سه روز مانده به عاشورا حاج عموبه خانه ما آمد. قرار بود یک جراحی انجام دهد. دور هم نشستیم بودیم که روبه من کرد و گفت: «روز عاشورا علم را بر ندر تا جنازه من برسد.» فکر کردم شوخی می کند. حتی حساب و کتاب هایی را که با پدرم داشت، همان روز به من گفت و خدا حافظی کرد. صبح عاشورا احمد آقا خبر داد که پدرش از دنیا رفته است؛ کارهای لازم را انجام دادیم و وقتی پیکرش به مسجد رسید، علم را بر نداشتیم



با حمایت پایگاه بسیج خواهران مسجد سناباد، خانه‌های بسیاری برای عزاداری محرم و صفر داوطلب شدند

روشنایی چراغ روضه در کوچه‌های سناباد

راه تجربه



این مجالس در خانه‌های بیشتری روشن شود. برای دیدن حال و هوای این روضه‌های خانگی، میهمان یکی از همین خانه‌ها شدیم؛ خانه‌ای در یکی از کوچه‌های محله سعدآباد که از ساعتی پیش از رسیدن ما، صدای روضه و رفت و آمد همسایه‌ها حال و هوای دیگری به آن داده بود.

مسجد فراتر رفته و به خانه‌های محله هم راه پیدا کرده است. در این طرح، هماهنگی سخنران و مداح با پایگاه بسیج خواهران است و میزبان تنها پذیرایی ساده‌ای تدارک می‌بیند. همین پیشنهاد ساده باعث شده استقبال خوبی شکل بگیرد و امسال هفده خانواده از محله برای میزبانی از روضه‌های خانگی اعلام آمادگی کنند تا چراغ

حمیده صفائی، در ماه‌های محرم و صفر، محله سعدآباد رنگ و بوی دیگری می‌گیرد. سال‌هاست بانوان این محله در مسجد سناباد گرد هم می‌آیند تا با برگزاری مراسم عزاداری برای سید و سالار شهیدان، این ایام رازنده نگه دارند و ساعتی را در کنار همسایه‌ها به روضه و همدلی بگذرانند. اما دوسالی است که این جمع‌های صمیمی از فضای

● ● محفل صمیمی همسایه‌ها

روضه که به پایان می‌رسد، تازه وقت حال و احوالپرسی همسایه‌هاست. زن‌هایی که مانده‌اند، همان جا روی زمین کنار هم می‌نشینند. یکی از حال مادرش می‌گوید، یکی از کارهای روزمره‌اش و دیگری از خبرهای محله. فضای خانه آرام آرام از حال و هوای مجلس روضه به یک گدعه صمیمی همسایگی تبدیل می‌شود.

در میان جمع، فرمانده پایگاه بسیج حضرت مریم (س) هم حضور دارد. او درباره شکل‌گیری این روضه‌ها با برابری می‌گوید: طرح روضه‌های خانگی از سال گذشته در مسجد سناباد برنامه‌ریزی و اجرا شد. در ایام محرم و صفر معمولاً مراسم در مسجد برگزار می‌شود؛ تصمیم گرفتیم روضه‌ها را به خانه‌ها ببریم تا افراد بیشتری بتوانند در این مراسم شرکت کنند.

به گفته او، وقتی مجلس در خانه‌ها برگزار می‌شود، همسایه‌های نزدیک، فامیل و حتی کسانی که شاید کمتر به مسجد بیایند، راحت‌تر در مراسم شرکت می‌کنند و همین باعث می‌شود جمع‌های بزرگ‌تری شکل بگیرد.

مسئول فرهنگی پایگاه بسیج حضرت مریم (س) هم در این جمع دوستانه نشسته است. او می‌گوید: هدف اصلی از این طرح این بود که روضه‌ها حال و هوای محلی پیدا کنند و برخی مراسم از مسجد به خانه‌ها برود تا همسایه‌ها بیشتر دور هم جمع شوند.

معصومه قنبری درباره شیوه برگزاری این مجالس توضیح می‌دهد: در مسجد و همچنین در فضای مجازی اعلام کردیم هرکسی دوست دارد در خانه‌اش روضه برگزار کند، به ما اطلاع بدهد. هماهنگی سخنران، روضه‌خوان و مداح با ماست و میزبان فقط پذیرایی ساده را برعهده دارد.

تنها شرط برگزاری این روضه‌ها این است که خانه میزبان نزدیک مسجد سناباد باشد تا همسایه‌ها بتوانند به راحتی در مراسم شرکت کنند.

به گفته قنبری، سال گذشته دوازده نفر برای برگزاری این برنامه اعلام آمادگی کردند و امسال تعداد آن‌ها به هفده نفر رسیده است. این روضه‌های خانگی از دوازدهم محرم آغاز می‌شود و تا روز شهادت حضرت رقیه (س) ادامه دارد.

کم‌کم خورشید روزه غروب می‌رود و وقت نماز مغرب نزدیک می‌شود. بانوانی که تالخطاتی پیش گرم صحبت بودند، یکی یکی از جا بلند و آماده می‌شوند تا برای نماز به مسجد بروند.

● ● روضه، برکت و نور خانه

میان آمد و رفت میهمان‌ها و پذیرایی، پیدا کردن صاحب خانه کار آسانی نیست. سخنران، مداح و خانم‌های پایگاه بسیج، همه طوری پای کار ایستاده‌اند که مرز میان میزبان و مهمان گم شده است. بعد از کمی پرس و جو، ما را به فاطمه عمران معرفی می‌کنند. همسرش، حسین پروانه، از جانبازان دفاع مقدس بوده و حدود دو سال پیش از دنیا رفته است.

او یکی از میزبانان همین روضه‌های خانگی است و سه روز، مجلس امام حسین (ع) در خانه‌اش برپاست.

فاطمه خانم می‌گوید: در کانال مسجد دیدم که برای روضه‌های خانگی ثبت نام می‌کنند. پس از مشورت با دخترانم تصمیم گرفتیم ماه سه روز روضه برگزار کنیم.

برگزاری مجلس روضه برای خانواده‌ها برنامه‌ریزی شده است. زمانی که ساکن محله دانشجو بودند، سالی پنج روز به یاد حضرت زهرا (س) مراسم برگزار می‌کردند، اما در این یک سال و هشت ماهی که به محله سعدآباد آمده‌اند، مراسمی برپا نکرده‌اند.

فاطمه خانم روضه را برکت و نور خانه می‌داند و می‌گوید: در این مدت زیاد با همسایه‌ها آشنا نشده بودم. فقط در مسجد، موقع نماز آن‌ها را می‌دیدم. اما به برکت این مجلس، طی این سه روز با همسایه‌ها هم آشنا شدم و امیدوارم این مراسم ادامه دار باشد.

● ● سادگی، مهم‌ترین ویژگی روضه‌ها

و جبهه افخمی پور یکی دیگر از اهالی محله سعدآباد است که امسال نامش در فهرست میزبانان قرار گرفته است. او می‌گوید: از وقتی عضو کانال مسجد شدم، در جریان برنامه روضه‌های خانگی قرار گرفتم و تصمیم گرفتم سهمی در این برنامه داشته باشم.

و جبهه خانم می‌گوید: همیشه دوست داشتم روضه‌ای در خانه‌مان برپا شود، اما شرایط فراهم نبود. حالا که هماهنگی‌ها با مسجد است، برگزاری‌اش برایم ساده‌تر شده است.

افخمی پور یکی از ویژگی‌های مهم این روضه‌ها را سادگی آن می‌داند و توضیح می‌دهد: اینجا فضا ساده و صمیمی است و خبری از تجملات نیست. صاحب خانه مثل بقیه است. انگار همه با هم میزبان‌اند. همه خودشان را در برگزاری مجلس سهیم می‌دانند و همین حس خوبی ایجاد می‌کند.



● ● رنگ و بوی محله در روضه خانگی

هنوز چند قدم داخل کوچه سناباد ۱۷ نرفته‌ایم که پرچم سیاه روی در نیمه باز، مسیر را نشانمان می‌دهد. کفش‌های جفت شده روی تراس یعنی نشانی را درست آمده‌ایم.

خانم‌ها دور تادور نشسته‌اند؛ گوشه‌ای نزدیک در آشپزخانه جا پیدا می‌کنیم، درست نزدیک سخنران.

صحبت از بصیرت است و نگاه درست به زندگی، از اینکه آدم در شلوغی روزمره یادش نرود برای چه زندگی می‌کند و اسلام برای بهتر زندگی کردن چه سفارشات کرده است.

محور اصلی مباحث سخنرانی در این روضه، جایگاه زن و دغدغه‌های مطرح در نگاه اسلام درباره زن است. از تربیت فرزند تا ارتباط با همسر و خویشاوندان. همه حواسشان به حرف‌های سخنران است و گاهی برخی از خانم‌ها سوالاتی مطرح می‌کنند و با مثال‌های ملموس پاسخشان را می‌گیرند.

زهرا شرقی، سخنران این جلسات، می‌گوید: ما تلاش می‌کنیم مباحث مرتبط با زن را با مسائل روز و دغدغه‌های خانم‌ها در محله پیوند بزنیم تا برای آن‌ها کاربردی باشد.

در این مراسم، در کنار جلسات عمومی روضه، منبرهای نوجوانانه هم برگزار می‌شود تا نسل امروز، سهمی در آن داشته باشند.

شرقی می‌گوید: یکی از موضوعاتی که با استقبال روبه‌رو شده، پرداختن به الگوهای کمتر گفته شده از زنان واقعه کربلاست. خانم‌ها دوست دارند در کنار مسائل متناسب با شرایط خودشان، درباره الگوهای زن در تاریخ اسلام هم بیشتر بدانند. برای این مباحث از دختران جوان و نوجوان محله خواستیم محتواهایی متناسب با این برنامه درباره زنان مؤثر در واقعه کربلا را مطالعه و در این مراسم ارائه کنند. این مشارکت‌ها سبب پویایی روضه‌ها می‌شود.



نمایشگاه آشنایی با سازمان های مردم نهاد فعال در حوزه پیشگیری از اعتیاد در بوستان بخارایی محله راهنمایی برگزار شد

آگاهی، سد اول اعتیاد



عیدگاه

پیروی، عضو شورای اجتماعی محله آبکوه، با اشاره به اینکه یکی از چالش های بزرگ خانواده ها شناخت نداشتن از مواد مخدر است، توضیح می دهد: گاهی همین نا آگاهی باعث می شود والدین مصرف مواد صنعتی یا سنتی را با داروهای عطاری یا قرص های معمولی اشتباه بگیرند و از خطری که در کمین فرزندانشان است، بی خبر بمانند. وقتی در نمایشگاه بوستان بخارایی انواع مواد را دیدیم، این فضا را فرصتی دیدیم تا خانواده ها با ظاهر مواد و عوارض آن آشنا شوند. این آگاهی سبب می شود بتوانند با هوشیاری بیشتری از تهدیدهای پیرامونی فرزندان خود آگاه باشند.

● گفت و گو با فرزند، بهترین راه حل

بازدیدکنندگان این نمایشگاه، هر کدام با نگاهی متفاوت به ضرورت وجود چنین فضایی اشاره می کنند. راحله میرزایی، یکی از شهروندانی که به همراه رضا پسر سیزده ساله اش از این نمایشگاه دیدن می کند، با اشاره به واقعیت های محیطی محله آبکوه و یافت فرسوده آن، می گوید: حضور کارتن خواب ها و معتادان متجاهر در کوچه پس کوچه های آبکوه، فرزندان را ناخواسته در معرض مواجهه با اعتیاد قرار می دهد. این فضا و توضیحات کارشناسان می تواند فرزندان ما را آگاه کند. از نگاه او، پنهان کاری یا نادیده گرفتن این موضوع راهگشاییست؛ بلکه والدین باید با کسب آگاهی، این مسائل را به شکل صحیح برای فرزندانشان توضیح دهند تا آن ها برای رفع کنجکاوی هایشان، به جای جست و جود کوچه و خیابان پاسخ های درست را از خانواده دریافت کنند.

اجتماعی محلات آبکوه، سعدآباد و راهنمایی، به شکلی دائمی در این دفتر مستقر شود. بهاره یازگان، مدیر دفتر تسهیلگری آبکوه، با اشاره به خلأ موجود در زمینه شناخت خانواده ها درباره انواع مواد مخدر و عوارض آن، می گوید: بسیاری از خانواده ها در مواجهه با این آسیب ها دچار چالش هستند. از این رو قرار است در کنار فعالیت دائمی این نمایشگاه در دفتر ما، با برگزاری کارگاه های آموزشی ویژه والدین، گام های مؤثرتری برای افزایش سطح آگاهی و توانمندسازی خانواده ها در برابر این آسیب های اجتماعی برداشته شود.

● آگاهی ایمنی می آورد

استقبال بانوان محله در همان روزهای اول نمایشگاه، ثابت کرد که چنین فضاهایی برای گفت و گو بسیار ضروری است. بهجت

صفائی ایشتم تانهم تیرماه و هم زمان با هفته مبارزه با مواد مخدر، بوستان بخارایی در محله راهنمایی، میزبان نمایشگاه «آشنایی با فعالیت های سازمان های مردم نهاد فعال در حوزه پیشگیری از اعتیاد» شد. این نمایشگاه به همت سمن های فعال در این حوزه و با همکاری معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه یک برگزار شد تا شهروندان با فعالیت های سازمان های مردم نهاد در حوزه پیشگیری از اعتیاد و ابعاد مختلف این آسیب اجتماعی بیشتر آشنا شوند. با توجه به اهمیت آگاه سازی خانواده ها درباره آسیب های ناشی از مواد مخدر و در پی استقبال و درخواست اهالی محلات مختلف منطقه یک، این نمایشگاه با همکاری شوراهای اجتماعی محلات منطقه، از روز سه شنبه نهم تیر، فعالیت خود را به صورت دائمی در دفتر تسهیلگری آبکوه در انتهای خیابان دستغیب ۱۳ ادامه داده است. این نمایشگاه همه روزه از ساعت ۸:۳۰ تا ۱۳ پذیرای شهروندان و علاقه مندان خواهد بود.

● نا آگاهی، عامل آسیب های اجتماعی

دفتر تسهیلگری آبکوه این روزها به واسطه برگزاری برنامه های آموزشی متنوع ویژه بانوان، به یکی از کانون های پر تردد برای خانواده ها تبدیل شده است. همین استقبال گرم اهالی باعث شد نمایشگاه پیشگیری از اعتیاد و آسیب های اجتماعی آن به پیشنهاد اعضای شوراهای



پس از سال ها انتظار برای ساخت کتابخانه سفیر کتاب به محله مشهدقلی آمد

قرار هفتگی کودکان با کتاب



عیدگاه

● آموزش با زبان بازی

کودکانی که کتاب انتخاب کرده اند، حالا دور مریبان تیم سحر هلال احمر جمع شده اند. رنگ آمیزی، بازی های گروهی و تمرین های امدادی، فضای بوستان را پر هیجان کرده است.

مریم رفسنجانی زاده، فرمانده تیم سحر هلال احمر مشهد، توضیح می دهد: کلمه، سحر، مخفف سفیران حمایت های روانی و اجتماعی است. این تیم در حوادث و بحران ها برای کاهش استرس کودکان فعالیت می کند و در مناطق کم برخوردار نیز با استفاده از بازی های ساختاریافته، مفاهیم امدادی و مهارت های محافظت از خود را به کودکان آموزش می دهد.

چند متر آن طرف تر، اتوبوس سازمان پسماند هم حسابی شلوغ است. کودکان بعد از رنگ آمیزی نقاشی ها و شرکت در بازی ماروپله آموزشی، پاسخ پرسش های کارشناسان را می دهند تا جایزه بگیرند. اسماعیلی، کارشناس روابط عمومی سازمان پسماند، می گوید: هدف این برنامه آشناکردن کودکان با تفکیک زباله از مبدأ و شیوه تحویل پسماند های خشک از طریق سامانه های بازیافت است.

تسهیلگری منطقه ۲، درباره اجرای این برنامه می گوید: محدوده بولوار توس سال هاست از داشتن کتابخانه محروم مانده است. دفتر تسهیلگری با پیگیری مطالبه شهروندان توانسته زمینه حضور کتابخانه سیار را فراهم کند تا دست کم تا زمان ساخت کتابخانه، کودکان و خانواده ها از خدمات آن بی بهره نمانند.

● ۱۲ هزار کتاب برای گروه های مختلف سنی

قفسه های داخل کامیون، کتاب هایی با موضوعات متنوع مانند کودک، علمی، روان شناسی، دینی و رمان را در خود جای داده اند. امیر خوشخو، مسئول این کتابخانه سیار، می گوید: در این مجموعه حدود ۱۲ هزار جلد کتاب برای همه گروه های سنی قرار دارد و خانواده ها تنها با ارائه کد ملی می توانند عضو این کتابخانه شوند و در هر نوبت، امکان گرفتن پنج جلد کتاب را دارند و دو هفته بعد، آن ها را بازمی گردانند.

کنار قفسه کتاب های کودک، پر یا با دقت کتاب ها را ورق می زند. مادرش، زهرا آبخیز، می گوید: دخترم علاقه زیادی به کتاب خواندن دارد، اما نزدیک ترین کتابخانه به محل زندگی ما در محله بهاران و در محدوده بولوار شهید ساجدی است که فاصله زیادی با ما دارد.

صدرا صدای خنده کودکان، فضای بوستان خطی مشهدقلی را پر کرده است. هنوز ساعت به ۹ صبح نرسیده که نخستین خانواده ها خودشان را به اینجا رسانده اند. قرار است هر هفته کتابخانه سیار «سردار شهید ابو الفضل روشنایی» از طرف نهاد کتابخانه ها به اینجا بیاید تا اهالی محلات بولوار توس در منطقه ۲ از خدمات آن بهره مند شوند.

سال هاست که ساکنان این محدوده منتظر ساخت کتابخانه ای هستند که قرار بوده در زمین حاشیه توس ۸۱ حد فاصل خیابان شهید علیزاده ۱۵ و ۱۷ ساخته شود ولی هنوز ساخت آن اجرایی نشده و قرار است فعلا این کتابخانه سیار به اهالی خدمت رسانی کند.

● کتابخانه سیار به جای کتابخانه

در افتتاحیه این برنامه، سازمان های دیگری هم پای کار آمده اند و برنامه های آموزشی و تفریحی برای کودکان دارند. در حاشیه بوستان و نزدیک به کتابخانه، مریبان تیم «سحر» هلال احمر با بازی های فکری و آموزش های امدادی دور بچه ها حلقه زده اند. چند متر آن طرف تر هم اتوبوس رنگارنگ سازمان پسماند ایستاده است و عروسک «عمو بازیافت» دارد به کودکان و نوجوانان نحوه بازیافت زباله ها را آموزش می دهد.

عالیه زین العابدین زاده حنایی، کارشناس اجتماعی دفتر

زرکش، مشهدقلی، نوده، حجت، نوید، فدک، کوی امیرالمؤمنین^(ع)، هدایت، اینارگران، قدس، ابوطالب، هنرور، سمزقند، آیت... عبادی، شهیدفرامرزی عباسی، بهاران، خین عرب، اسماعیل آباد، کارخانهقند، عبدالمطلب، شفا، شهیدمطهری، عامل، حسین یاشی، کاشانی

محلات منطقه‌ها

احمدآباد، راهنمایی، فلسطین، سجاد، آبکوه، ارشاد، صاحب‌الزمان^(ع)، سعدآباد، شهیدکلاهدوز، گوهرشاد، کوی دکتر



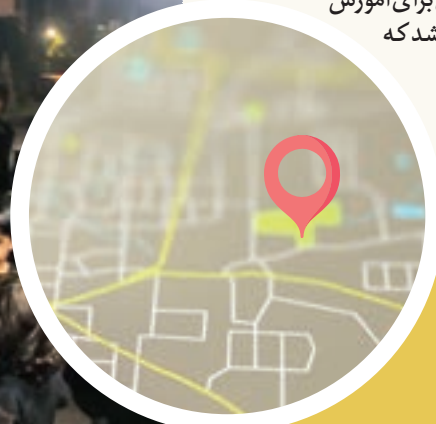
● دوره آموزش مقدماتی اطفای حریق با هدف افزایش آمادگی و ارتقای مهارت‌های ایمنی، هفته گذشته در مسجد چهارده معصوم^(ع) برگزار شد. در این دوره، با اصول اولیه مقابله با آتش‌سوزی، نحوه استفاده صحیح از تجهیزات اطفای حریق و راهکارهای پیشگیری از حوادث آشنا شدیم.

تصویر و متن از فاطمه دانش‌پژوه، فعال فرهنگی محله هدایت



● در حاشیه اجتماع مردمی محله قدس که هر شب در چهارراه شهید غیور اصلی برگزار می‌شود، کارگاه ویژه‌ای برای آموزش کار با سلاح برای خواهران و برادران برگزار شد که مورد استقبال اهالی محله ماقرار گرفت.

تصویر و متن از عارف غفوریان، عضو شورای اجتماعی محله قدس



محله به روایت شما

● یکی از زیبایی‌های اجتماعات، حضور شیرین و پرنشاط کودکان است. سعی می‌کنم با هدیه دادن شکلات، کامشان را شیرین کنم؛ همان‌طور که حضور گرم و صمیمی شان دل‌های ما را شاد و فضای مراسم را سرشار از نشاط و محبت می‌کند.

تصویر و متن از حسن منتظری، عضو شورای اجتماعی محله جانباز



● در ایام سوگ و هم‌زمان با مراسم باشکوه تشییع بیکر قائمات، پایگاه‌های بسیج محله آیت... عبادی با نیت خدمت و ایثار در کنار زائران، پنجاه کیلوگرم سبزی آماده و سرخ شده مخصوص قورمه‌سبزی و ۷۵ شل آب معدنی تهیه کرده‌اند تا سهمی در خدمت‌رسانی به زائران داشته باشند.

تصویر و متن از سید داود پروانه حسینی، رئیس شورای اجتماعی محله



● برگزاری روضه‌های خانگی از سنت‌های پربرکت و اثرگذار است که باعث افزایش رزق و روزی و طول عمر صاحب‌خانه می‌شود. مجلس روضه و سوگواری دهه دوم محرم با حضور خواهران خادم‌یار محلات ایثارگران و شفا هر روز به یاد اهل بیت^(ع) برگزار می‌شود.

تصویر و متن از مرضیه جبله، فعال فرهنگی محله شفا